

چتر هالیوود ویکبار احتمالاً برای همیشه

اگر ساختار شکنی و روایت ضد قصه ریشه در ضعف قصه گوئی داشته باشد منجر به فیلمنامه‌ای جذاب نخواهد شد. البته ما نمونه‌هایی از فیلمنامه‌های غیر هالیوودی و همچنین ساختار شکن (مثلاً یاد آوری) را نیز منتشر کرده‌ایم. ۶. انتشار تعدادی از فیلمنامه‌ها به شرط در دسترس بودن و عدم مغایرت با قوانین و اعتقادات، نیازمند خرید کپی رایت آن است که کمتر چنین امکانی میسر می‌شود. ۷. تاکنون مقید بوده‌ایم که متن اصلی فیلمنامه‌ها را منتشر کنیم زیرا شیوه نوشتن و ادبیات خود فیلمنامه‌نویس برایمان از جهت آموزشی مهم بوده است. بنابراین به رغم توانایی از «نوشتن از روی فیلم» (فیلم‌نوشت) خودداری کرده‌ایم.

۸. در انتخاب فیلمنامه‌ها به ویژه آنهایی که محصول هالیوودند بیشتر آنهایی انتخاب شده‌اند که به نقد حاکمیت آمریکا از نظر فرهنگی، سیاسی، اجتماعی، قضایی و اقتصادی پرداخته‌اند. بدیهی است همین مقدار هم اغلب از سر ناگزیری است. مثل استفاده از مربیان خارجی برای فوتبال است. چه کسی است که دوست نداشته باشد ما باید به جایی برسیم که مربی هم صادر کنیم!

۹. همه این موانع را که پشت سر می‌گذاریم تازه مشکلات مالی به طور ناگهانی و به مدت طولانی ما را در «مخمصه» قرار می‌دهد. مثل همین شماره که مجبور شدیم دو شماره یکجا و با تأخیر فیلم‌نگار را منتشر کنیم تا شاید از تلفن باران شما اندکی فرار کنیم و چتر شرمندگی بر سر بگیریم.

اما آن چه که ما را سر شوق و زحمت نگه داشته است همین دغدغه و نگرانی شما از احتمال عدم انتشار فیلم‌نگار و بعضی از توصیف‌های شما از کار ماست. آقای رضاداد که سینما هم تدریس می‌کنند می‌گفتند: دانشجویان من می‌گویند؛ ما وقتی می‌خواهیم از اخبار و حوادث سینما مطلع شویم مجلات دیگر سینمایی را می‌خوانیم اما وقتی می‌خواهیم چیزی یاد بگیریم فیلم‌نگار می‌خوانیم!

سردیر

چرا همه‌اش فیلمنامه‌های هالیوودی چاپ می‌کنید؟ چرا از فیلمنامه‌های اروپایی استفاده نمی‌کنید؟ کی دست از سر این سید فیلد برمی‌دارید؟ خواهش می‌کنیم فیلمنامه‌های ایرانی هم چاپ کنید نکته خودتون رو جلوی سینمای هالیوود باخته‌اید؟! اینها پرسش‌های آمیخته به تویخ و التماس تعدادی از خوانندگان فیلم‌نگار است که عموماً هم از سر علاقه و دلسوزی و بعضاً برای هدایت ما به سمت و سوی بهتر مطرح می‌شود به نظر رسید یکبار برای همیشه البته احتمالاً و شاید! توضیحاتی را به عرض مخاطبان عزیز برسانم.

۱. منبع اصلی ما برای دسترسی به نسخه مکتوب فیلمنامه‌ها غالباً سایت‌های اینترنتی است. متأسفانه در این سایت‌ها یافتن فیلمنامه خوب به سادگی امکان‌پذیر نیست. گاهی اتفاق می‌افتد که فیلمنامه‌ای را با جست‌وجوی بسیار به دست می‌آوریم ولی در هنگام ترجمه معلوم می‌شود که فیلم ساخته شده آن چند بازنویسی را پشت سر گذاشته است. خرید فیلمنامه‌های چاپ شده در اروپا و آمریکا نیز به این سادگی ممکن نمی‌شود.

۲. ما با چاپ فیلمنامه تصمیم نداریم رقیبی برای ناشران داخلی باشیم که با علاقه، فیلمنامه‌های برتر را چاپ می‌کنند. بنابراین حتی فیلمنامه‌ای را که زیر چاپ باشد هم چاپ نمی‌کنیم. این نیز محدودیت دیگری برایمان به ارمان می‌آورد. ۳. بسیاری از فیلمنامه‌های در دسترس به دلایل مختلف امکان چاپ ندارند. ما هم معتقد به انتشار فیلمنامه‌های مغایر با ارزش‌های دینی و قوانین کشورمان نیستیم. بدیهی است که در اروپا و آمریکا برای ما فیلمنامه نمی‌نویسند.

۴. بسیاری از فیلمنامه‌های معاصر به دلیل وابستگی شدید به تکنولوژی‌های پیشرفته الگوی مناسبی برای فیلمنامه‌نویسان ما نیستند. زیرا عدم توجه به امکان ساخت برای فیلمنامه‌نویس به معنی نوشتن و به بایگانی سپردن آن است.

۵. تصور ما این است که کسانی می‌توانند از ساختارهای کلاسیک فیلمنامه‌نویسی عبور کنند که این ساختارها را بشناسند و بر آن تسلط داشته باشند.